

דיני ממונות בשלישה פרק ראשון סנהדרין

ט

עין משפט
נר מצוה

עב א ב ג (ב) מיי קיה
מלכות מוח סל
ג ד סג לאוין ריג
קסע חמ סיק ט
סעף ח

דאפרו בים מלקות ולא אפרו בים קטלא. דהא ודאי לא מיקטולא
אלא טקא דאין לך מיתה בית דין שלא נאמר בה' לאו' וקפבר לאו'
שניקן לאהרת מיתה בית דין-לוקין עליו כי אפרו בה מלקות ולא
קטלא: משום ר' שמעון אמרו בעשרים ושש. טעמא מפרש

לקמן (דף י"י): אחד מן הפסדים והיו
שם שלשה או ארבעה שיטלה עדות
להקיים בשאר: סא דרבי עקיבא -
במסכת מכות: לא בא שלישי כו' -

דמשמע שנאמר (דברים יט) על פי
שנים עדים (יקום) כל שכן שלשה
למה נאמר "או שלשה עדים" אלא
להחמיר עליו ליתן חומר בעדי שקר
שלישו זה אע"פ שלא היה זה יגידון

על פיו למיתה שהרי בשנים שהעידו
חלה נמי היה יגידון אפילו הכי עשה
הכתוב את דבר כיוצא באלו שאם
הוציאו יתבאר אף השלישי משני שיטפל
לעוברי עברה: קל וחומר שישלם
שכר וכו' - דקיימא לן *מדה טובה

מרוכה ממת פרענות הלך קל
וחומר הוא: במס דברים אמורים -
דעדות בטלה: דיני נפשות -
דחמנא אמר (במדבר לה) "והגילו
העדה ומהדרין בתר וזתא לבטל

העדות ולא יתבאר לא הוא ולא הם:
רבי אומר אחד דיני ממונות ואחד
דיני נפשות - שוין בכך דעדות בטלה:
ואימתי - דיני נפשות עדות בטלה:

בזמן שפסדי הקרוב או הכסול בעוברי עברה שגילו דעתם שאף הם
נעשים עדים והרי הכתוב הקים שלשה לבטל העדות אם יש קרוב או
פסול אצל לא התרו הקרוב והפסול בעוברי עברה אלא שפסו
ובעשרים התרו בתן און אלו נעשים עדים ותקיים העדות בשאר:
דאי"ב

יפליג ארר"ש וס"ל דנהרגין אע"פ שאין שלשין זוממין דקסבר דאין להקיש
כאשר זמם הרי זממו שנים שיש כח בדיהם להרוג בפני עצמם ובקונטרס פירש
במכות (סג) לא בא שלישי להקל עליו אלא להחמיר עליו - ארר"ש קאי
לדבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ
דבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ
דבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ

דעד שיהו שלשין זוממין בבואו בבית אחד בבואו זה אחד זה אחד זה אחד
שהתרו בהן - מפרש בפ"ק דמכות (דף י"ו וי"ז) הכי אמרינן להו לאסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

נמלא אחד אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

דאתרו ביה למלקות ולא אפרו בים קטלא. דהא ודאי לא מיקטולא
אלא טקא דאין לך מיתה בית דין שלא נאמר בה' לאו' וקפבר לאו'
שניקן לאהרת מיתה בית דין-לוקין עליו כי אפרו בה מלקות ולא
קטלא: משום ר' שמעון אמרו בעשרים ושש. טעמא מפרש

לקמן (דף י"י): אחד מן הפסדים והיו
שם שלשה או ארבעה שיטלה עדות
להקיים בשאר: סא דרבי עקיבא -
במסכת מכות: לא בא שלישי כו' -

דמשמע שנאמר (דברים יט) על פי
שנים עדים (יקום) כל שכן שלשה
למה נאמר "או שלשה עדים" אלא
להחמיר עליו ליתן חומר בעדי שקר
שלישו זה אע"פ שלא היה זה יגידון

על פיו למיתה שהרי בשנים שהעידו
חלה נמי היה יגידון אפילו הכי עשה
הכתוב את דבר כיוצא באלו שאם
הוציאו יתבאר אף השלישי משני שיטפל
לעוברי עברה: קל וחומר שישלם
שכר וכו' - דקיימא לן *מדה טובה

מרוכה ממת פרענות הלך קל
וחומר הוא: במס דברים אמורים -
דעדות בטלה: דיני נפשות -
דחמנא אמר (במדבר לה) "והגילו
העדה ומהדרין בתר וזתא לבטל

העדות ולא יתבאר לא הוא ולא הם:
רבי אומר אחד דיני ממונות ואחד
דיני נפשות - שוין בכך דעדות בטלה:
ואימתי - דיני נפשות עדות בטלה:

בזמן שפסדי הקרוב או הכסול בעוברי עברה שגילו דעתם שאף הם
נעשים עדים והרי הכתוב הקים שלשה לבטל העדות אם יש קרוב או
פסול אצל לא התרו הקרוב והפסול בעוברי עברה אלא שפסו
ובעשרים התרו בתן און אלו נעשים עדים ותקיים העדות בשאר:
דאי"ב

יפליג ארר"ש וס"ל דנהרגין אע"פ שאין שלשין זוממין דקסבר דאין להקיש
כאשר זמם הרי זממו שנים שיש כח בדיהם להרוג בפני עצמם ובקונטרס פירש
במכות (סג) לא בא שלישי להקל עליו אלא להחמיר עליו - ארר"ש קאי
לדבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ
דבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ

דעד שיהו שלשין זוממין בבואו בבית אחד בבואו זה אחד זה אחד זה אחד
שהתרו בהן - מפרש בפ"ק דמכות (דף י"ו וי"ז) הכי אמרינן להו לאסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

נמלא אחד אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

דאתרו ביה למלקות ולא אפרו בים קטלא. דהא ודאי לא מיקטולא
אלא טקא דאין לך מיתה בית דין שלא נאמר בה' לאו' וקפבר לאו'
שניקן לאהרת מיתה בית דין-לוקין עליו כי אפרו בה מלקות ולא
קטלא: משום ר' שמעון אמרו בעשרים ושש. טעמא מפרש

לקמן (דף י"י): אחד מן הפסדים והיו
שם שלשה או ארבעה שיטלה עדות
להקיים בשאר: סא דרבי עקיבא -
במסכת מכות: לא בא שלישי כו' -

דמשמע שנאמר (דברים יט) על פי
שנים עדים (יקום) כל שכן שלשה
למה נאמר "או שלשה עדים" אלא
להחמיר עליו ליתן חומר בעדי שקר
שלישו זה אע"פ שלא היה זה יגידון

על פיו למיתה שהרי בשנים שהעידו
חלה נמי היה יגידון אפילו הכי עשה
הכתוב את דבר כיוצא באלו שאם
הוציאו יתבאר אף השלישי משני שיטפל
לעוברי עברה: קל וחומר שישלם
שכר וכו' - דקיימא לן *מדה טובה

מרוכה ממת פרענות הלך קל
וחומר הוא: במס דברים אמורים -
דעדות בטלה: דיני נפשות -
דחמנא אמר (במדבר לה) "והגילו
העדה ומהדרין בתר וזתא לבטל

העדות ולא יתבאר לא הוא ולא הם:
רבי אומר אחד דיני ממונות ואחד
דיני נפשות - שוין בכך דעדות בטלה:
ואימתי - דיני נפשות עדות בטלה:

בזמן שפסדי הקרוב או הכסול בעוברי עברה שגילו דעתם שאף הם
נעשים עדים והרי הכתוב הקים שלשה לבטל העדות אם יש קרוב או
פסול אצל לא התרו הקרוב והפסול בעוברי עברה אלא שפסו
ובעשרים התרו בתן און אלו נעשים עדים ותקיים העדות בשאר:
דאי"ב

יפליג ארר"ש וס"ל דנהרגין אע"פ שאין שלשין זוממין דקסבר דאין להקיש
כאשר זמם הרי זממו שנים שיש כח בדיהם להרוג בפני עצמם ובקונטרס פירש
במכות (סג) לא בא שלישי להקל עליו אלא להחמיר עליו - ארר"ש קאי
לדבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ
דבר און לפרש לא בא שלישי להקל עליו גידא אלא גם להחמיר עליו אע"פ

דעד שיהו שלשין זוממין בבואו בבית אחד בבואו זה אחד זה אחד זה אחד
שהתרו בהן - מפרש בפ"ק דמכות (דף י"ו וי"ז) הכי אמרינן להו לאסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

נמלא אחד אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

להעיד לא אמרינן נמלא אחד מהם קרוב או פסול עדותן בטלה ואי אסחדי אחינו
או למיחו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו או לחיובו אחינו

רבינו הנאל
פשוטות הן דבינא אסר
בגון שנוצא אחר מן
העדים קרוב או פסול
ר' מאיר סבר לה כר'
יוסי דאמר ברבי
נשות בפלה העדות
כילה ואין שם דיני
נשות כלל אבל שם דיני
דיני פסונות דהא רבי
יוסי הוא דאמר תתקיים
העדות בשאר - ורבנן
כרבי דאמר תתקיים
העדות בשאר ויעי' ס'
אע"פ שפסול אחד מהן קרוב
לדיני נפשות דהא לא
אמר ברבי ואמר
לאסחדי אחינו וכו'
עתידין לפרש במקומו

גברות הבית
(א) תוספת ד"ה במוין
ובו' בפ"ק דמכות סיני
אמרינן ליה אחר רבא
הכי אמרינן ליה:
(ב) בא"ד ולא נסחדינן
שלאוהי נחמד אסר את
הנפש אע"פ: (ג) בא"ד
תתקיים העדות בשאר:

גליון השנים
תוס' ד"ה לא וכו'
דפליג על ריש' עין
לקמן דף קמ"א ע"כ נכתיב'
ד"ה ריש' ונחום: סג:

זל מה

על ג

א דמגן יוסבר גמא'
גמא' ז' ג' גמא'

לקמן [ס'
מכות ה'

יומא [ט'
ש'

זל הכי גמל